

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 13 juni 2025 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van twee implantaten in de onderkaak.

Bij de adviesaanvraag heeft de SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op mondzorg omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Dit betekent dat het Zorginstituut twee vragen beantwoordt. Namelijk, of de zorg in geschil onderdeel is van het basispakket en vervolgens of verzoeker op deze zorg is aangewezen. Dit laatste is een medische beoordeling. Er is een BIG-geregistreerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoeker

Sinds begin 2022 heeft verzoeker een tandeloze boven- en onderkaak. Volgens de kaakchirurg kan alleen een combinatie van het aanbrengen van implantaten en een volledige gebitsprothese de tandheelkundige functie van verzoeker herstellen. De kaakchirurg heeft daarom namens verzoeker aanvragen ingediend voor het aanbrengen van vier implantaten in de bovenkaak en twee implantaten in de onderkaak.

Verweerder heeft deze aanvragen afgewezen. Vervolgens heeft de Ombudsman Zorgverzekeringen bemiddeld. Dit heeft ervoor gezorgd dat verweerder op 21 november 2024 een machtiging heeft afgegeven voor het aanbrengen van vier implantaten in de bovenkaak. Op 31 december 2024 heeft verzoeker in zijn bovenkaak vier implantaten laten aanbrengen.

Het geschil betreft nog het verzoek om vergoeding van twee implantaten in de onderkaak ten laste van de basisverzekering. Hierbij geeft verzoeker aan dat volgens de specialisten alleen een implantaatbehandeling verzoeker van zijn problemen afhelpen. Daarnaast stelt verzoeker dat hij bij het dragen van een reguliere gebitsprothese last van kokhalsneigingen krijgt.

Het aanbrengen van implantaten komt volgens verweerder alleen voor vergoeding in aanmerking in geval van een ernstig geslonken kaak en als sprake is van een volledig uitneembare prothetische voorziening. Verweerder geeft hierbij aan dat de onderkaak van verzoeker niet ernstig is geslonken. Dit blijkt volgens verweerder uit de orthopantomogram, lichtfoto's en gebitsmodellen die zijn gedeeld. Zou de kaak overigens wel geslonken zijn dan dient volgens verweerder

eerst te worden bekeken welk resultaat kan worden bereikt met een optimale prothesevoorziening. Uit de beschikbare informatie blijkt dat niet kan worden gesproken van een adequate uitgangspositie langs conventionele weg.

Juridisch kader

Uit artikel 2.7, lid 1 en lid 2, van het Bzv volgt dat mondzorg kan worden vergoed uit de basisverzekering bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. Hiervan kan sprake zijn bij een zodanige ernstige ontwikkelingsstoornis, groeistoornis of verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel dat de verzekerde zonder de zorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven, gelijkwaardig aan die welke hij zou hebben gehad als de aandoening zich niet zou hebben voorgedaan.¹ Hieronder valt ook het aanbrengen van een tandheelkundig implantaat. Er dient dan sprake te zijn van een zeer ernstig geslonken tandeloze kaak en de implantaten dienen ter bevestiging te zijn van een uitneembare prothese.²

Beoordeling

De informatie in het dossier is tandheelkundig en juridisch beoordeeld.

Voor aanspraak op implantaten geldt dat sprake moet zijn van een zeer ernstig geslonken tandeloze kaak en dat door deze ernstige kaakresorptie geen tandheelkundige functie kan worden behouden, gelijkwaardig aan die van iemand in vergelijkbare omstandigheden, maar zonder deze aandoening (maatmanbeginsel). Uit het dossier blijkt niet dat bij verzoeker sprake is van een zeer ernstig geslonken kaak. Uit de röntgenfoto blijkt namelijk dat de kaakhoogte voldoende hoog is om als basis te dienen voor een uitneembare gebitsprothese. Verzoeker voldoet hierdoor niet aan de voorwaarden voor vergoeding van implantaten ten behoeve van een uitneembare prothese.

Conclusie

Op basis van de beschikbare informatie in het dossier concludeert het Zorginstituut dat geen sprake is van een zeer ernstig geslonken kaak. Verzoeker kan hierdoor geen aanspraak maken op de vergoeding van twee implantaten in de onderkaak ten laste van de basisverzekering.

Het advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Verzoeker heeft geen (verzekerings)indicatie voor het aanbrengen van twee implantaten in de onderkaak.

¹ Artikel 2.7, lid 1, sub a, van het Besluit zorgverzekering

² Artikel 2.7, tweede lid, van het Besluit zorgverzekering